

Львівський державний університет внутрішніх справ

ЕКСПЛУАТАЦІЯ
ЯК СКЛADOVA ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ:
ВИМІРИ, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ

Збірник тез
Міжнародної науково-практичної конференції

6–7 червня 2019 року

Львів

УДК 343.43
Е45

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет
Вченою радою Львівського державного університету внутрішніх справ
(протокол від 28 серпня 2019 р. № 1)

Упорядники:

О. М. Балинська, доктор юридичних наук, професор;
Г. Я. Савчин, кандидат юридичних наук

Експлуатація як складова торгівлі людьми: виміри, тенденції
Е45 та шляхи протидії: збірник тез Міжнародної науково-практичної
конференції (6–7 червня 2019 року) / упор. О. М. Балинська,
Г. Я. Савчин. Львів: ЛьвДУВС, 2019. 190 с.

У збірнику вміщено тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Експлуатація як складова торгівлі людьми: виміри, тенденції та шляхи протидії», яка відбулася 6–7 червня 2019 року у Львівському державному університеті внутрішніх справ.

Опубліковано в авторській редакції. Відповідальність за достовірність фактів, статистичних даних, точність викладеного матеріалу покладається на авторів.

УДК 343.43

© Львівський державний університет
внутрішніх справ, 2019

А. В. Андрушко,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального права і процесу
(*Ужгородський національний університет*)

ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ, ВЧИНЕНА З МЕТОЮ ЕКСПЛУАТАЦІЇ У ФОРМІ ВИЛУЧЕННЯ ОРГАНІВ (КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ)

Торгівля людьми, вчинена з метою експлуатації у формі вилучення органів, є однією з найбільш небезпечних форм експлуатації людини і, вочевидь, найбільш міфологізованою. У суспільстві час від часу ширяться чутки про продаж людей на органи. Поширенню таких чуток сприяють резонансні медичні скандали, що періодично трапляються в Україні. Так, наприклад, в центрі гучного трансплантологічного скандалу свого часу перебував Національний інститут хірургії та трансплантології імені О. О. Шалімова (м. Київ). Досудовим розслідуванням було встановлено, що шість співробітників вказаного інституту, діючи у складі злочинної організації, упродовж 2009 – першої половини 2010 років вчинили вербування на території України 25 осіб, їх переміщення через державний кордон, передачу та одержання з метою експлуатації у формі вилучення органів (нирок). Вербування донорів відбувалося шляхом розміщення оголошень у мережі Інтернет. Обстеження донорів проводилося в Києві, а в подальшому їх переміщували за кордон, де вилучали нирки з метою подальшого їх продажу і пересадки іншим пацієнтам – реципієнтам. Хірургічні операції по вилученню нирок проведено 19 донорам (в Києві, Азербайджані, а також в Косово та Екваторі). Шести іншим потенційним донорам операції не проведено у зв'язку із затриманням підозрюваних осіб [1].

Не зайве також нагадати, що наприкінці квітня цього року на грузинському кордоні затримано громадянку України з 10 дітьми, яка прямувала до невизнаної Абхазії. За версією грузинських правоохоронців, жінка мала на меті продати своїх дітей на органи [2].

Нами вивчено майже 300 кримінальних проваджень про торгівлю людьми, розглянутих судами України за період з 2010 по 2018 рік. Здійснений аналіз засвідчив, що торгівля людьми у розглядуваній формі трапляється вкрай рідко. Всього вдалося виявити 4 кримінальні справи (провадження) про торгівлю людьми, вчинену з метою експлуатації у формі вилучення органів (у всіх випадках – нирки). Два провадження (розглянуті Солом'янським районним судом м. Києва і Тернопільським міськрайонним судом Тернопільської області) стосувалися вчинення даного злочину з переміщенням потерпілих за державний кордон, де й було здійснено операцію з трансплантації (це дві країни – Шрі-Ланка, у якій нирку було вилучено у більшості випадків, та Коста-Ріка). Два провадження (розглянуті Рахівським районним судом Закарпатської області) стосувалися вилучення і трансплантації нирок у згаданому вище Національному інституті хірургії та трансплантології імені О. О. Шалімова.

Професор Я. І. Гілінський вважає, що розглядувана форма експлуатації є однією з найбільш латентних [3, с. 249]. Утім, на наш погляд, для такого висновку немає достатніх підстав. Більше того, видається, що рівень латентності торгівлі людьми, вчиненої з метою експлуатації у формі вилучення органів, є нижчим, аніж, скажімо, торгівлі людьми, вчиненої з метою сексуальної чи трудової експлуатації.

На нашу думку, пов'язано це з рядом обставин: складністю операцій з трансплантації органів, які неможливо провести у першій-ліпшій лікарні, труднощами у підборі сумісних донорів (так, в проаналізованих провадженнях зафіксовано випадки, коли в результаті обстеження потенційного донора було зроблено висновок, що орган не підходить для трансплантації конкретному пацієнту; більше того, окремим реципієнтам не прижилася пересаджена їм нирка, тобто здійснена трансплантація не досягла своєї мети) тощо.

Аналіз доступної емпіричної бази дає підстави для висновку, що торгівля людьми, вчинена з метою експлуатації у формі вилучення органів, як правило, відбувається за такою схемою: вербування потенційного донора та отримання згоди останнього на вилучення органу → обстеження стану його здоров'я → переміщення

особи до клініки, де здійснюється перевірка того, чи підходить вона як донор, → операція з вилучення нирки в донора і трансплантація її реципієнту.

Особи, які здійснюють вербування потенційних донорів, при зустрічі з останніми повідомляють їм загалом правдиві відомості (зокрема, який орган вилучатимуть, у якому місці (країна, клініка), за яку винагороду). Варто зазначити, що у всіх проаналізованих випадках потерпілі справді отримали обумовлену винагороду за вилучений у них орган (від 7 до 10 тисяч доларів). Обман (неповна правда) криється у найбільш значущій інформації – про те, яка шкода здоров'ю загрожує донору в результаті вилучення органу. Так, в одному випадку вербувальник запевняв потенційного донора, що все буде добре і без однієї нирки цілком можна повноцінно жити, наголошував, що операцію будуть проводити спеціалісти, які добре знають свою роботу [4].

В іншому вербувальник, аби розсіяти всі сумніви потенційних донорів, говорив, що він сам продав свою нирку (що відповідало дійсності) і запевняв, що може слугувати прикладом того, що вилучення однієї нирки не становить небезпеки для здоров'я [5].

Рішення продати орган приймає сам потерпілий. Утім, у моменти, коли потенційні донори починають вагатися у своєму рішенні, вербувальники підкреслюють, що для операції зроблено надто багато, витрачено значні кошти на обстеження стану здоров'я, а тому відмовлятися пізно. В одному випадку потенційний донор, побоюючись за своє життя і здоров'я, повідомив СБУ про те, що його завербовано для вилучення органу і він разом з вербувальником перетинатиме державний кордон [5].

Вітчизняне законодавство передбачає, що вилучення анатомічних матеріалів у живого донора допускається у разі, якщо реципієнт і донор є близькими родичами або членами сім'ї. У зв'язку з цим у тих випадках, коли вилучення органу відбувалося в Національному інституті хірургії та трансплантології імені О. О. Шалімова, підроблялися документи, які засвідчували родинні зв'язки між донором та реципієнтом.

Розглядуваний злочин, як правило, вчиняється у співучасті. Водночас трапляються й винятки. Показовим є такий приклад.

Чоловік, у якого відмовляла єдина нирка, самотужки знайшов собі донора, якому запропонував за послугу 10 тисяч доларів США. Розуміючи, що орган можна вилучити тільки в родича, сам підробив довідку про начебто родинні зв'язки із донором [6].

На підставі невеликого масиву проаналізованих даних, зрозуміло, складно судити про особу злочинця, що вчиняє торгівлю людьми з метою експлуатації у розглядуваній формі. До того ж у нашому розпорядженні є тільки дані, що стосуються виконавців цього посягання – тих, хто здійснював вербування, переміщення та передачу людини для експлуатації у формі вилучення органу. Підкреслимо, що до відповідальності, як правило, не притягаються члени злочинної групи, які діють за кордоном (у цьому контексті зазначимо, що у згадуваній вище обладаній лікарів інституту ім. О. О. Шалімова азербайджанським трансплантологам, які здійснювали вилучення органів в донорів та їх трансплантацію реципієнтам, інкримінували службові злочини, а не торгівлю людьми чи порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини, оскільки за азербайджанським законодавством операції з трансплантації органів проводити дозволено, але безкоштовно [1]).

На підставі вивчення емпіричної бази можна сформулювати кримінологічний портрет особи, що вчиняє розглядувані злочини: це чоловік середнього віку, який не працює, і, як правило, перебуває у матеріальній скруті. Так, наприклад, Тернопільський міськрайонний суд Тернопільської області засудив чоловіка, який завербував 6 потенційних донорів (частині з них було вилучено нирки в Шрі-Ланці). Суд встановив, що винний не мав легальних джерел доходів, його дружина ніде не працювала, подружжя часто хворіло, на утриманні мали малолітню дитину, а також непогашені кредити у банківських установах [5].

Один із засуджених за цей злочин був інвалідом I групи та мав на утриманні четверо неповнолітніх дітей, однак все ж зумів знайти кошти для того, аби завербувати донора, якому пообіцяв за нирку 10 тисяч доларів США [6].

Всі потерпілі від розглядуваних злочинів перебували в уразливому стані внаслідок збігу тяжких особистих, сімейних та матеріальних обставин. В одному із проваджень підкреслювалося, що

потерпілі через скрутне матеріальне становище навіть не роздумували над пропозицією продати свою нирку [5].

У всіх проаналізованих випадках потерпілими були чоловіки молодого та середнього віку. Відзначимо, що іноді потерпілі самі шукають клієнта для продажу органів. Так, наприклад, Солом'янський районний суд м. Києва засудив чоловіка, який завербував для експлуатації у формі вилучення органів двох донорів нирки. Засуджений знаходив у мережі Інтернет оголошення людей, які мали бажання продати нирку, телефонував їм, призначав зустріч і про все домовлявся з ними [7].

Вербувальник та потерпілі часто знайомі між собою. Іноді це навіть друзі, які знають один одного з дитинства.

Дії винного потерпілі нерідко сприймають як допомогу у складній життєвій ситуації. У всіх проаналізованих випадках потерпілі не мали до винних претензій, не висували цивільних позовів, просили суд не позбавляти винних волі, а то й взагалі просили не притягати їх до кримінальної відповідальності.

Основними детермінантами розглядуваних злочинів, на наш погляд, є бідність, соціально-економічне розшарування (коли одні потребують коштів для виживання, а інші мають вдосталь грошей для того, аби купити навіть людські органи), дефіцит анатомічних матеріалів, недосконалість відповідного законодавства, труднощі у розслідуванні таких злочинів (зокрема, у разі, коли в країні прибуття донора супроводжує інша людина; вийти на її шлях, так само, як і притягнути до відповідальності, складно).

Відзначимо також, що мають місце помилки при кваліфікації вказаних посягань: лише в одному випадку суд правильно кваліфікував вчинене діяння за ч. 3 ст. 149 КК України (за ознакою спричинення тяжких наслідків, що полягають у втраті органу), тоді як в інших випадках суди на цей момент не звернули увагу. Необхідно вказати також на надмірну м'якість судової репресії: здебільшого суди звільняють винних осіб від відбування покарання з випробуванням.

Запобігання торгівлі людьми, вчиненій з метою експлуатації у формі вилучення органів, на наше переконання, має включати два ключові напрями – загальносоціальне запобігання та віктимологіч-

ну профілактику. Без істотного покращення рівня життя населення, вирішення проблеми безробіття та суттєвого підвищення заробітної плати домогтися вирішення розглядуваної проблеми не вдасться. Допоки будуть люди, які не можуть задовольнити елементарних життєвих потреб, доти траплятимуться випадки торгівлі людьми з розглядуваною метою.

Без вирішення соціально-економічних проблем населення спеціально-кримінологічні заходи запобігання не будуть достатньо дієвими.

Важливим напрямом запобігання розглядуваним злочинам має бути також віктимологічна профілактика. Погоджуючись стати донором, потерпілі недооцінюють небезпеку, що загрожує їхньому здоров'ю внаслідок вилучення анатомічних матеріалів. У цьому контексті варто зазначити, що кількість просвітницької інформації про те, як не стати жертвою торгівлі людьми, останнім часом значно збільшилась, однак стосується вона майже виключно сексуальної і трудової експлуатації.

На жаль, інформації про потенційну небезпеку стати жертвою торгівлі людьми з метою експлуатації у формі вилучення органів бракує.

1. Справу «чорних трансплантологів» направлено до суду. *Українські національні новини*. 7 жовтня 2011 р. URL: <https://www.unn.com.ua/uk/news/491142-spravu-chornih-transplantologiv-napravleno-do-sudu>

2. Мати-героїня торгувала дітьми: подробиці затримання українки в Грузії. *РБК-Україна*. 23 травня 2019 р. URL: <https://www.rbc.ua/ukr/styler/mat-geroinya-torgovala-detmi-podrobnosti-1558604644.html>

3. Гилинский Я. И. Криминология: теория, история, эмпирическая база, социальный контроль. СПб.: Изд-во Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2009. 504 с.

4. Архів Рахівського районного суду Закарпатської обл. за 2010 рік. Кримінальна справа № 1-263/10.

5. Архів Тернопільського міськрайонного суду Тернопільської обл. за 2014 рік. Справа № 607/163/13-к.

6. Архів Рахівського районного суду Закарпатської обл. за 2011 рік. Кримінальна справа № 1-110/11.

7. Архів Солом'янського районного суду м. Києва за 2015 рік. Справа № 760/9149/14-к.

ЗМІСТ

Благуга Р. І. УКРАЇНА У ПРОТИДІІ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	3
Андрушко А. В. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ, ВЧИНЕНА З МЕТОЮ ЕКСПЛУАТАЦІЇ У ФОРМІ ВИЛУЧЕННЯ ОРГАНІВ (КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ).....	9
Бесага І. В. ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ СУБ'ЄКТІВ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ПРОТИДІІ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	15
Братковський В. М. ЗАПОБІГАННЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ ЯК ОДНА ІЗ УМОВ ПРОТИДІІ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	19
Бурда С. Я., Поліщук Н. І. ПРАВОВА ОСНОВА ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ПОКАРАННЯ У ЗВ'ЯЗКУ З ХВОРОБОЮ ЗА ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ВОЛІ, ЧЕСТІ ТА ГІДНОСТІ ОСОБИ.....	21
Василюк Н. М. ПРЕВЕНТИВНІ ЗАХОДИ ЩОДО ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ В СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОМУ ВИМІРІ.....	24
Дідик Н. І., НАЦІОНАЛЬНЕ ЦЕНТРАЛЬНЕ БЮРО ІНТЕРПОЛУ ЯК ОДИН ІЗ СУБ'ЄКТІВ БОРОТЬБИ З ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ.....	27
Дорохіна Ю. А. ЗАХИСТ ЛЮДИНИ ВІД ТРАФІКІНГУ ЯК ОСНОВНЕ ЗАВДАННЯ ДЕРЖАВИ.....	30
Дуфенюк О. М. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД РОЗСЛІДУВАННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: РЕАКТИВНИЙ ТА ПРОАКТИВНИЙ ПІДХОДИ.....	33
Зайцева О. В. ПРОТИДІЯ ПОПИТУ НА СЕКСУАЛЬНУ ЕКСПЛУАТАЦІЮ (ШВЕДСЬКА МОДЕЛЬ) ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕХАНІЗМ ПРОТИДІІ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	38

Ісмайлов К. Ю., Берназ П. В.	
ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПРАВООХОРОНЦЯМИ ЧАТ-БОТІВ В МЕСЕНДЖЕРІ TELEGRAM ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ ОПЕРАТИВНО ЗНАЧУЩОЇ ІНФОРМАЦІЇ.....	43
Йосифович Д. І., Хатнюк Ю. А.	
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ З ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	47
Ковалів М. В., Єсімов С. С.	
ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ТА ГРОМАДСЬКИХ ФОРМУВАНЬ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ НЕЗАКОННИЙ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ЛЮДЕЙ.....	52
Ковальчук В. П.	
ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ З МЕТОЮ ТРУДОВОЇ ЕКСПЛУАТАЦІЇ.....	57
Ковальчук О. В.	
ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОТИДІЇ ТРУДОВИЙ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ДІТЕЙ.....	60
Комісарчук Ю. А., Степанюк М. С.	
ПРОФІЛАКТИКА ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: СОЦІАЛЬНИЙ АСПЕКТ.....	64
Корнієнко М. В.	
ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В ОДЕСЬКОМУ РЕГІОНІ ЩОДО ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	68
Костовська К. М., Мороз Н. С.	
ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ.....	72
Котляр О. І.	
ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ: ГЛОБАЛЬНИЙ ВИКЛИК СУЧАСНОСТІ.....	75
Кривий А. Б.	
ПРИВОДИ ТА ПІДСТАВИ ПРОВЕДЕННЯ ОПЕРАТИВНО- РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ.....	79
Кунтій А. І., Захарова О. В.	
ОБСТАВИНИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ З'ЯСУВАННЮ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ З МЕТОЮ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ПРАЦІ.....	81
Легенька М. М.	
ДО ПРОБЛЕМИ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДОТРИМАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	85

Лепеха О. М., Кондратюк О. В.	
НОВІ ПОЛОЖЕННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО УРЕГУЛЮВАННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ З ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	88
Лялюк Г. М.	
ШЛЯХИ ТА МЕТОДИ СОЦІАЛЬНОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ТОРГІВЛІ ДІТЬМИ, КОМЕРЦІЙНОЇ СЕКСУАЛЬНОЇ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ДІТЕЙ, ВИКОРИСТАННЯ НАЙГІРШИХ ФОРМ ДИТЯЧОЇ ПРАЦІ.....	103
Мовчан А. В.	
ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК СПОСІБ ВИЯВЛЕННЯ І ФІКСАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ.....	109
Пряхіна Н. О., Дяк В. М.	
ОСОБЛИВОСТІ ДОПИТУ (ОПИТУВАННЯ) НЕПОВНОЛІТНІХ ЗА МЕТОДИКОЮ «ЗЕЛЕНА КІМНАТА».....	116
Рудий Т. В., Зачек О. І., Кулешник Я. Ф.	
ДО ПИТАННЯ ЗАХИСТУ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ КОМП'ЮТЕРНИХ МЕРЕЖ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ, ЯКІ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ У ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	120
Савчин Г. Я.	
ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ – СУЧАСНИЙ ПРОЯВ РАБСТВА.....	125
Санакоєв Д. Б.	
РЕАЛІЗАЦІЯ ОКРЕМИХ ФОРМ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У ПРОТИДІЇ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ЛЮДИНИ: НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	128
Сеник С. В.	
ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ БІОМЕТРИЧНОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ОСІБ У ПРОТИДІЇ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНІЙ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	136
Татарин І. І., Винниченко Ю. Д.	
МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ЗЛОЧИНАХ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ.....	139
Теплицький Б. Б.	
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ.....	142
Хомиш О. Й.	
ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ЗАГРОЗА ДЕМОГРАФІЧНОЇ БЕЗПЕЦИ УКРАЇНИ.....	146

Церковник С. І.	
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ПРИНЦИПИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У СФЕРІ ПРОТИДІІ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	149
Цмоць У. О.	
КРИМІНАЛЬНА РОЗВІДКА ЯК ЗАСІБ БОРОТЬБИ З ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ.....	154
Чернявський С. С., Ємець О. М., Нсбитов А. А.	
МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ АКТИ У СФЕРІ ПРОТИДІІ СЕКСУАЛЬНІЙ ЕКСПЛУАТАЦІІ.....	157
Чистоклетов Л. Г., Хитра О. Л.	
ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИДІІ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНІ.....	162
Шарай Л. Г.	
ЩОДО ТОРГІВЛІ ЖІНКАМИ (ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ).....	166
Шевців Ю. М.	
ОСОБЛИВОСТІ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВТЯГУВАННЯ У ДИТЯЧЕ ЖЕБРАЦТВО.....	172
Mr David Newton	
TRAFFICKING IN PERSONS (TIP) INDICATOR PRESENTATION.....	176

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

ЕКСПЛУАТАЦІЯ
ЯК СКЛАДОВА
ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ:
ВИМІРИ, ТЕНДЕНЦІЇ
ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ

Збірник тез
Міжнародної науково-практичної конференції

6–7 червня 2019 року

Упорядники:

О. М. Балинська, доктор юридичних наук, професор;
Г. Я. Савчин, кандидат юридичних наук

Опубліковано в авторській редакції

Макетування *Н. М. Лесь*

Друк *І. М. Хоминець*

Підписано до друку 05.09.2019 р.
Формат 60×84/16. Папір офсетний. Умовн. друк арк. 11,04.
Тираж 100 прим. Зам. № 91-19.

Львівський державний університет внутрішніх справ
Україна, 79007, м. Львів, вул. Городоцька, 26.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 2541 від 26 червня 2006 р.